

1893, když Š. podle vlastního doznání na stavbu toliko dohlížel a při tom stavbu jakoby jím prováděnou svým jménem a živn. oprávněním označiti dal. — — —

Č. 6246.

Učitelstvo: * Při výměře odbytného pro vdanou učitelku veřejné školy národní podle § 3 zák. č. 455/1919 nepřihlíží se k válečným pololetím, která spadají do doby před zkouškou způsobilosti.

(Nález ze dne 22. ledna 1927 č. 1218).

Prejudikatura: Boh. 2779/23 a 3079/24 adm.

Věc: Olga W. v R. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran odbytného.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-lka složila zkoušku učitelké dospělosti 9. července 1917 a zkoušku způsobilosti 24. listopadu 1919. Ve školní službě působila od 15. září 1917 jako zatímní učitelka a byla pak jmenována s působností od 1. listopadu 1918 definitivně bez určení služ. místa. Podáním ze 12. září 1924 oznámila, že se 15. září 1924 provdá, a žádala o sprostění služby a povolení odbytného podle § 3 zák. č. 455/1919 při započtení služ. doby ode dne 24. listopadu 1919 se zápočtem válečného pololetí za rok 1918. Zšr mor. rozhodnutím ze 7. května 1925 přiznala st-lce po rozumu § 3 zák. č. 455/1919 odbytné jednou pro vždy v částce 3.705 Kč.

Podáním z 24. května 1925 prohlásila st-lka, že s výměrou odbytného se nemůže spokojiti, poněvadž, složivši zkoušku způsobilosti dne 24. listopadu 1919, má až do svého sprostění služby 4 roky 10 měsíců. K této službě jest však ve smyslu nál. nss Boh. 3079/24 adm. připočísti válečná pololetí; poněvadž st-lka konala službu školní od 15. září 1917, má za rok 1918 nárok na započtení 1 pololetí pro postup a pensi. Činí tedy její služ. doba pro výměru odbytného 5 roků a 4 měsíce, takže má nárok na odbytné ve výši celoroční pensijní základny per 7410 Kč. Zšr rozhodnutím ze 4. července 1925 žádosti této nevyhověla z těchto důvodů: Podle § 3 zák. č. 455/1919 přísluší učitelce, která se vzdává dobrovolně služby, odbytné, které jest vyměřiti podle služ. let od zkoušky učitelké způsobilosti a podle posledního platu vpočítatelného do výslužného. Žadatelka vykonala zkoušku učitelké způsobilosti dne 24. listopadu 1919 a byla vyvázána ze služby školní dne 30. září 1924. Pro výměru odbytného přichází tedy v úvahu služ. doba od 24. listopadu 1919 do 30. září 1924, tedy celkem 4 roky 10 měsíců a má žadatelka nárok na polovinu pensijní základny, t. j. 3.705 Kč jakožto odbytné. Rekurs st-lčin byl nař. rozhodnutím zamítnut z důvodu rozhodnutí zšr-y a dále z toho důvodu, že služ. doba rozhodná podle § 3 zák. č. 455/19 pro vyměření odbytného počítá se od zkoušky způsobilosti a nelze proto přihlížeti k vál. pololetím za léta školní služby, kdy st-lka ještě zkoušku způsobilosti učitelké nevykonala.

Stížnost vytýká, že nárok st-lčin není v rozporu s předpisem § 3 zák. č. 455/1919, poněvadž st-lce nebylo vál. pololetí za rok 1918

započteno, dokud ještě neměla složenou zkoušku způsobilosti, nýbrž bylo jí započteno a mohlo jí býti započteno skutečně teprve po složené zkoušce způsobilosti, takže pololetí toto nesporně patří do služební doby, které st-lka ve smyslu § 3 odst. 1 zák. nabyta po zkoušce způsobilosti. Nss neshledal stížnost důvodnou z těchto úvah:

Podle § 3 zákona č. 455/19 řídí se výměra odbytného délkou služební doby od zkoušky způsobilosti. Třebas tedy podle právního názoru vysloveného a blíže odůvodněného v nál. Boh. 3079/24 adm., do služ. doby rozhodné pro výši odbytného podle cit. zák. jest vpočísti i započtená válečná pololetí, může tu podle § 3 zák. přicházeti v úvahu jenom služ. doba ať faktická ať fiktivní ze zápočtu válečných pololetí, která spadá do doby po složení zkoušky způsobilosti. Válečná pololetí jsou, třebas jejich započtení podle § 8 zák. čís. 457/19 jeví účinek až od 1. října 1918 a třebas se podle § 5 odst. 1 věty 3 téhož zák. započtou až po jmenování úředníkem (resp. def. učitelem), — adnexem příslušného roku kalendářního, a služební doba fiktivní, resultující ze zápočtu vál. pololetí, je adnexem faktické doby služební v tom kterém roce skutečně odsloužené (arg. slova § 1 zák. 457/19 »za každý kalendářní rok 1914 až 1918« — srovnej také nál. Boh. 2779/23 adm.). Pro výměru odbytného podle § 3 zák. č. 455/19 nemá tedy významu vál. pololetí, které připadá na rok kalendářní před složením zkoušky způsobilosti.

V daném případě bylo sice st-lce započteno podle zák. 457/19 jedno vál. pololetí, avšak za kalendářní rok 1918, kdežto st-lka složila zkoušku způsobilosti až 24. listopadu 1919; nemá tudíž ono vál. pololetí významu pro výši odbytného.

Č. 6247.

Státní zaměstnanci: Rozhodnutí o pensionování stát. zaměstnance podle § 13 zák. č. 286/1924 nestává se nezákonným ani vadným tím, že je úředníku doručeno až po 31. prosinci 1925.

(Nález ze dne 24. ledna 1927 č. 26.328/26).

V ě c: Milan F. v P. proti ministerstvu národní obrany stran přeložení do trvalé výslužby.

V ý r o k: Stížnost, pokud směřuje proti výnosu č. 11009/25, odmítá se jako nepřijatelná, stížnost do výnosu č. 11060/25 zamítá se jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výnosem z 15. prosince 1925 oznámilo mno st-li, min. radovi mno, že po uvážení všech okolností dle § 14 zák. č. 286 z r. 1924 zamýšlí jej přeložiti z moci úřední do výslužby dle § 13 cit. zák., ježto nebylo možno jej umístiti v mno způsobem odpovídajícím jeho hodn. postavení a kvalifikaci a ježto učiněné opatření o možnosti přemístění jeho do jiného oboru státní služby bylo bezvýsledné, a sdělilo mu, že v nepřekročitelné lhůtě 8 dnů ode dne doručení tohoto oznámení může ještě dodatečně ohlásiti písemně dobrovolný odchod z činné služby, s čímž jsou spojeny výhody stanovené v § 13 cit. zák. Tento výnos byl